

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. Перник, 12 март 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №61 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - София против решение №954 от 28.11.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1181 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № F052972 от 27.05.2013 г. на Заместник-Директор на ТД на НАП - София, издадено срещу ***** (**), "*****", ЕИК ***** , седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ***** , бл. *, вх. *, ет. *, ап. 8, представлявано от М.К. М. - председател, за нарушение по чл. 39а, ал. 2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г.), за което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е определено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснати в хода на производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, като заявява, че в акта и издаденото въз основа на него НП се съдържат вписани дата и място на извършване на нарушението, както и че правилно е посочена нарушената законова разпоредба в частта, отнасяща се наложената санкция. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател се представлява от ю. к. Кирилова, която заявява, че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата – ** „*****“, гр. Перник пред съда се представлява от председателя М.М. Възражава срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, дава заключение за неоснователност на жалбата. Предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба, подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства, е приел за безспорно от фактическа страна, че след извършена от инспектори на ТД на НАП – София проверка на 25.03.2013 г., в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС, а именно микробус, маршрутно такси (превозно средство), извършващ превоз на пътници по линия №21 с маршрут Перник – Кладница и обратно, стопанисван от ТК „БУС-ПЕРНИК“ гр. Перник, било установено, че в обекта не се съхранява книга (регистър) за дневните продажби на билети/удостоверителни знаци, съдържаща брой на продадените билети, начален и краен номер на продадените билети по номинали и общ оборот за деня. За така установеното, на 29.03.2013 г. със съставяне на акт за нарушение (АУАН), срещу ** „*****“ гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд при извършената проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, установил от правна страна, че в производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на постановления правораздавателен акт. Районният съдия е постановил, че при

съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са съобразени императивните разпоредби съответно на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 на ЗАНН, поради неточно посочване на нарушените законови разпоредби и липса на вписани дата и място на извършване на нарушението. На база тези изводи процесното НП е отменено на процесуално основание без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция относно допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, поради което намира решението на районния съд да отмени наказателното постановление за правилно и законосъобразно, като мотивите за това са следните:

Правилно е заключението на районния съд за допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. В производството по налагане на административно наказание е налице несъответствие между констатациите, направени във връзка с проверката, обстоятелствените части на акта и издаденото въз основа на него НП и посочените за нарушени законови разпоредби, което на свой ред е довело и до неправилно приложение на материалния закон и ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушение на неотнормирани разпоредби на закона. Съгласно описанието му в акта и НП и предвид връзката между обстоятелствените им части и посочените за нарушени законови разпоредби, процесното нарушение се явява неизпълнение на задължението по чл. 39а, ал. 2, предл. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, да „съхранява в търговския обект книгата/регистърът по ал. 1.“ Вземат ли се предвид обаче данните и доказателствата събрани в производството пред административнонаказващия орган и пред съда, в процесния случай посочената норма не е доказано да е нарушена. Това е така поради простата причина, че в производството по налагане на административно наказание липсват събрани доказателства за наличие на такава книга/регистър. Недопустимо е да се вмени в административно нарушение несъхраняването на *несъществуваща* книга/регистър. Не е установено в процесния случай от проверяващите, а и предвид събраните по делото доказателства, лицето да води книга/регистър, която да не съхранява в обекта, поради което деянието не попада в хипотезата на чл. 39а, ал. 2, (и непосоченото) предл. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ. Освен това, дори нарушението да беше съставомерно по посочената диспозитивна законова разпоредба, съдържаща правилото за поведение, административнонаказващият орган не е обосновал ясно за нарушителя налагането на „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв., както предвид *неточното* посочване в цялост на санкционната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС с препращане към чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, така и предвид липсата на установявания, водещи до извод за наличие на предпоставки за налагане на санкция в размерите по ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС, за нарушение несъставомерно само по чл. 185, ал. 1 на ЗДДС. С това действие нарушителят се поставя в позиция да предполага защо е наказан именно по този ред, което

в производство за налагане на административно наказание е недопустимо.

Предвид горното безпредметно е да се обсъжда съществеността на липсата на посочени в НП дата и място на извършване на процесното нарушение, които изводи като цяло се споделят от касационния съд.

Районен съд – Перник, като е направил извод за необходимост от отмяна на процесното наказателно постановление, макар на основание заключения, различаващи се от тези на настоящата инстанция, е постановил правилен съдебен акт, който и като валиден и допустим, ще бъде оставен в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №954 от 28.11.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1181 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление № F052972 от 27.05.2013 г. на Заместник-Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу Транспортна кооперация ** „*****“ , гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/